

Обидот на Меѓународната кризна група да го отплетка јазолот меѓу Македонија и Грција во спорот за името, внесе дополнителна турбуленција, како во односите меѓу двете соседни земји, така и во мултилатералните релации. Скопје и Атина како никогаш досега се наоѓаат на огромна раздалеченост. Меѓусебното довикување и дофрлување ја направи целата ситуација неинтересна за меѓународната заедница. Брисел крена раце од идиотската позиција на грчките политичари, а истовремено сè помалку се интересира за македонскиот напредок во областа на евроинтеграциите. Сè почесто се слушаат реторики од типот - договорете се, најдете заемно прифатливо решение. Ставовите на европските дипломати дека проблемот е билатерален не ги отстрануваат условите тој прво да биде решен, а дури потоа земјава да биде примена во Европската унија и во Алијансата. Иако ставот е контрадикторен сам по себе, сепак во практиката тоа се случува. По Самитот на НАТО во Букурешт, Европа премногу се оддалечи од Македонија. Иако беше јасно дека Атина си ги излекува комплексите врз една мала и транзициона земја, иако поголемиот дел од земјите оценија

дека таквиот однос не го заслужуваме, сепак освен сочувство ништо друго не добивме. Половина година наназад Македонија е оставена сама на себе, да се снаоѓа како знае и умеа во целиот хаотичен европски лавиринт. А што друго може да се очекува по изјавата на првиот човек на НАТО, Шефер, дека Македонија е само кандидат за членство, а Грција земја-членка. Моќта била на нејзина страна, а не на наша. Ваквиот став на Шефер, кој неколку пати досега го потенциравме во неделникот, јасно говори за крутата поставеност на демократските принципи во европското општење. Всушност, тоа не е демократија, тоа не е современо политичко дејствување. Тоа е провокација која иритира, тоа е дрска дипломатија која нема никаква врска со меѓународните правила и норми. Ние треба да ѝ се потчиниме на таквата политика кон која се стремиме. Банално е веќе да повторуваме колку Европа не е она што треба да биде, колку е мизерна во своите процедури и начин на однесување кон оние кои во неа гледаат некаква иднина. Како одминува времето сè повеќе си го поставуваме прашањето дали навистина сакаме и треба да бидеме дел од една таква Европа, која нема правила на игра, туку само бескрупулозни интереси.

Желбата на нашите јужни соседи да не постоиме, да се распаднеме, да се поделиме и претопиме во нешто бесмислено и аморфно сè уште е присутна, не само како теоретска идеологија, туку и како државна стратегија, која добива нови практични облици на спроведување. Досега тоа беше една скриена агенда, за која работела лоби групите низ целата планета. Таа немаше конкретен државен транспарентен план во нејзиното продуцирање, но откако шовинистот Самарас по двоецениско отсуство од крупните

КОКОШ ГРЧКО-БУ

политички настани во земјата, повторно се врати во центарот на случувањата, со два збора, тој ја разоткри целата државна доктрина на сите досегашни владини кабинети во Атина. Она што сите ние го знаевме како факт, сега доби верификуван облик. Кој од европските демократски лидери навреме реагираше на ваквите фашистички изблици на нивните партнери? Дали Брисел презема конкретна мерка за скротување на разулавениот грчки националистички дух или знае само вината за некаква провокација да ја префрли врз Македонија за ситна работа од типот на име на аеродром? Грција била ранлива, Грција била сензибилна, емотивна, тешко поднесувала упад во нејзините сфаќања и поимања на историјата. Што сме ние? Дали еднаш на Европа треба да ѝ се каже дека и Македонците се емотивни, дека нивната трагедија и мака видена од Грција е неспоредливо поголема од лажните објаснувања, кои таа им ги дава на европските сојузници? Зарем ние сме од камен, зарем Македонците се бесчувствителни предмети кои може кој било да ги премести од едно на друго место по сопствена жел-

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

ВРЕМЕ Е ЗА ЕДИНСТВО

ба? Истите овие прашања можат да се постават и во контекст на бугарското негирање на македонскиот идентитет, јазик, култура и историја. Знаеме дека вистина и правда од оваа денешна Европа не може да се очекува, знаеме

правило. Ако сме мали и ако сме само кандидати за членство, значи ли тоа дека треба да бидеме безгласни, да молчине пред оние кои узурпираат, крадат, асимилираат и физички уништуваат. Па, господата од Европа треба да знаат

им кажеме дека жестоко ќе им се спротивставиме. Ќе им се спротивставиме со силата на умот, со вековната мудрост, со неброените вистини, со историјата. Паничи Грција кога вели дека времето било на нивна страна, дека требало само да почекаат и самите ние ќе сме се уништеле. Со ваквите лаги и пропаднати државни проекти, обичните Грци се доведоа до работ на демократската и цивилизациската пропаст.

Неколкунеделните немири во големите градови само покажаа што всушност претставува Грција и каква политичка идеологија негува. Оттука, на Самарас и на нему сличните им порачуваме дека времето работи за Македонија и за Македонците. Ако се прават слепи за тековните процеси кои се движат, тогаш ги оставаме да живеат со своето кокошкино слепило, едно да гледаат, а друго да мислат.

ЗА ОБРАЗОТ, ЧЕСТА И ДОСТОИНСТВОТО

Довербата меѓу двете страни е на најнизок степен, што придонесува сите

КИНО СЛЕПИЛО НА ГАРСКИТЕ ДАЛТОНИСТИ

Позицијата на Грција да ја блокира интеграцијата на Македонија во НАТО поради стравот дека името на земјата имплицира претензии кон соседната грчка провинција Македонија е ирационална. Името не е цел на проблемот, кој го

наметна Грција. Скриената агенда на Атина е поткопување на нашиот национален идентитет. Македонија покажа подготвеност за компромис, со тоа што ги смени знамето и Уставот, па на Грција е да го направи следниот чекор. Потребен е гест од Грција со кој ќе покаже дека нема ништо против стабилна и просперитетна Македонија интегрирана во НАТО и во ЕУ. Македонија би прифатила компромисно име за билатерална употреба, предлог кој Атина го одбива. Преговорите продолжуваат, ние сакаме решение, но не по секоја цена и не без референдум.

Антонио Милошоски

дека таа е слаба во институционална смисла, но тоа не значи дека ние не смееме да ги бараме сопствените права кои ни припаѓаат по секое меѓународно

дека црните децении од XIX и од XX век поминаа, тие се зад нас. Ако се обидуваат истите да ги вратат и повторно да ги применат врз нас, тогаш треба да

процеси за решавање на проблемот кој го наметна Грција, да бидат уназадени. Во едни вакви околности невозможно е нешто да се движи во позитивен правец. Грција почна лукаво да игра, користејќи го притоа неединството на македонските политички групи, кои покажуваат различни погледи за надминување на проблемите. Опозиционите ставови на македонските партии, засилени со ставот на шефот на македонската држава, им одат во прилог на грчките планови. Поттикнати од сервилниот став на левите сили во Македонија кон ставовите на Европа по ова прашање, Атина продолжува со жестоката политика против земјава низ сите европски организации и држави. Наивниот поглед на дел од партиите дека целиот случај може да биде решен со прифаќање на името Северна Македонија, со истовремено зачувување на националниот идентитет и јазикот, е промашена и надмината политичка платформа. Дали истите тие структури сега ретерираат во својот став, откако ја слушнаа доктрината на грчкиот владин претставник? Дали и сега, откако јавно слушнаа дека Грците чекаат да исчезне од овие простори

и да бидеме поделени меѓу Албанците и Бугарите, и натаму остануваат на првобитните позиции дека така може да се реши ирационалноста? Проблемот има поинаква природа. Опозициониот став секогаш мора да биде различен од владиниот, од оној на мнозинството. Дали само заради тоа Црвенковски и неговата група на опкружување заста-

Груевски како бранител на националните и на државните интереси. За да се поправат нештата и за да не ѝ се овозможи на Грција и понатаму да го користи неединството на македонските политички структури како адут, што поскоро треба да дојде до промена на реторичкиот истап на опозицијата пред домашната и европската јавност. Внат-

Стратегијата која ја предлагам претставува внатрешна енергија како спорот за името да се реши побрзо. Тоа се насоките. Јас сметам дека сите, и Република Македонија, и меѓународната заедница, дури и Гр-

Зачудувачки е што грчката Влада не признава етничка и национална група која јасно постои. Јас лично, но и Советот за политичка демокра-

тизација, како истражувачка организација, сме шокирани што Грција одбива да го признае тоа. Очекувам администрацијата на новиот американски претседател, Барак Обама, да биде поенергично вклучена на Балканот, отколку што беше случај со досегашната администрација.

Џејмс Лајон

пуваат став кој повеќе ѝ користи на Грција, отколку на сопствената земја? Од друга страна, не гледам ништо различно во она што го зборува Црвенковски и она што го зборува Груевски. И двајцата се за зачувување на македонскиот идентитет и јазик, став кој Грција не го прифаќа на ниту една основа. Станува збор само за различност во интерпретацијата на Црвенковски и на Груевски, а се однесува за иста работа, за иста позиција. Начинот на кој јавноста ја прифаќа таа позиција, исто така, е предмет за анализа. Голем дел од народот Црвенковски го доживува како ноншалантен политичар во проблемот, а

Налудничаво е Македонија да има претензии кон грчката провинција Македонија. Ние сме балканска земја, која никогаш не предизвикала никаков безбедносен проблем. Но, имаме основно право да го изразиме својот идентитет. Што се однесува до тоа зошто автопатот е преименуван во "Александар Македонски", а стадионот "Арена Филип Втори", па и Грците го преименуваа солунскиот аеродром во "Македонија". Преговорите за името продолжуваат, но ние немаме партнер од другата страна. Ако Европската унија е изморена од проширување, земјите од Западен Балкан се заморени од европските ветувања.

Ивица Боцевски

решните партиско-политички поделби најмалку во овој момент ѝ користат на македонската сегашност и иднина. Каде исчезна националниот консензус кој сите струи во државата го негуваа цели 15 години? Ако дрскоста и безобразлукот на Грција од ден на ден стануваат сè поголеми и понеприфатливи, тоа треба да биде поттик за уште поголемо единство на партиите и граѓаните во Македонија. Дека двете гарнитурѝ и натаму ќе останат зајадливи во своите политички сфаќања и погледи е јасно. Всушност, тоа е правило во секоја демократска и цивилизирана земја. Едноумието одамна помина. Но, во услови кога е доведен во опасност нашиот идентитет, нашето постоење како нација, нашето општење преку јазикот, тогаш сите овие актуелни опструкциони процеси кои ги форсираат одредени излитени елити, се контрапродуктивни за поставеноста на македонската држава пред сите европски и светски институции. Од друга страна, најбитно е расположението на народот, на граѓаните. Огромни проценти од македонската популација велат НЕ на недозволивите компромиси, НЕ на предавствата, НЕ на по-

ција, ако се соочат со фактите наведени во овој предлог, и ако одговорно се однесуваат кон нив, ќе имаат ист интерес што побрзо спорот да биде решен. Со насоките кои ги давам тој би се решил до крајот на годинава. Процесот треба да се одвива во рамките на документите утврдени од институциите на Европската унија и на Обединетите нации. Треба да се објасни дека се елиминирани сите опасности од територијалните претензии од страна на нашата држава, со усвојувањето на амандманот 1 на Уставот, а потребно е и спречување на секаква непријателска пропаганда кон Грција. Исто така, мора јасно да се дефинира меѓу двете договорни страни, што се непријателска пропаганда и територијални претензии за да нема замаглување на процесот.

Стојан Андов

нижувањата. Македонецот низ вековите истрајал со образот, честа и достоинството. Време е сите ние да им посветиме должно внимание на овие човечки белези.